

KIADÓ HIVATAL:
Szikes Antal könyvnyom-
dája, hova az előfizetés
pénzek, hirdetések és
minden a kiadóhivatalt
érdeklő közlemények
küldendők.

NYILTTÉRBEN egy
sor közlési díja 10 kr.
Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.
MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 5 frt. — kr
Félévre . 2 frt 50 kr
Negyedévre 1 frt 25 kr

SZERKESZTŐSEG.
Belicsey-ut. 15. szám
hova a lap szelvénye
szét illetve közlemények
küldendők.

Kéziratok nem
adatok vissza.

Hivatalos közlemények.

Munkásaink figyelmébe. A berettyó-körösi vízszabályozó és ármentesítő társulat Bakonszeg község körül a Kék-Kálló belviz csatornáinak munkálatait a télfolyamán is, mindaddig míg a legszigorúbb hideg be nem áll, folytatni fogja, s azért itt még mindig mintegy 500 munkás nyerhet alkalmazást. A munkadíjak a talajminőséghez képest 16—17 krban vannak megállapítva.

A munkát vállalni szándékozónak felvilágosítással a B.-Ujfaluban székelő társulati osztálymérnökség szolgál.

A népfelkelők figyelmébe. A népfelkelő kötelezettségben álló azon állampolgárok, kik népfelkelő kötelezettségüket háború esetén élelmezési tisztviselő minőségben óhajtják teljesíteni és ezen hadiszolgálatra már békében megfelelő képzettséget nyerni óhajtának, számdékaik bejelentésére 1895 évi január hó 23-ig jelentkezzenek a járási főszolgabírói hivatalban Szarvason, 1894. decz 8.

Az előjárók nevében:

DANCS BÉLA,
főjegyző.

A szarvasi kir. járásbírószágtól a következő értesítést kaptuk.

A m. kir. miniszterium Endrőd községet Csejt, Nádszeg és Sima pusztával törvénykezési tekintetben 1895 évi január 1-ő napjá-

tól kezdődő hatállyal a békés csabai kir. járásbírószághoz, úgyis, mint telekkönyvi hatóság területéhez csatolta át: ennél fogva Endrőd község és ahhoz tartozó puszták telekkönyvi 1894 évi december 30-án a békés csabai kir. járásbírószághoz, mint telekkönyvi hatósághoz lesznek átküldve, s 1895 január 1-ő napjától ott kezeltetnek, tehát ezen időtől fogva az ezen telekjegyekönyvekre foglalt ingatlanokra s bejegyzett jogokra vonatkozó beadványok a békés-csabai kir. járásbírószághoz mint telekkönyvi hatósághoz intézendők.

Azon peres és perenkívüli ügyek, melyek a szarvasi kir. járásbírószághoz azon alapon nyújtattak illetve nyujtanak be, 1895 január 1-ő napjáig, mert Endrőd község területéhez oda tartozott, a szarvasi kir. járásbírószágnál fejeztetnek be, az ily ügyek azonban 1895 január 1-től a békés-csabai kir. járásbírószágnál nyujtandók be.

Segítség az iparosoknak!

A kiállításokon való részvétel költséges dolog. Illetékes tényezők egész a kereskedelmi miniszterig tudják ezt és nem hagyták figyelmen kívül a szegényebb jeles iparosok aggodalmait, a kik előre féltek a rájuk váró következtetésektől.

E félelmök nem egészen alaptalan.

A térdij drága, a felszállítás, a hazaszállítás, a bizomány és képviselet díja sokat emészt föl, eltekintve attal a kiadástól és befektetéstől, mely a kiállítási tárgyban hover

és talán gyümölcsözetlenül egészen egyfelesztendeig.

De az iparosnak a vidékről fel is kell mennie, hogy tárgyai elhelyezését szemügyre vegye s esetleg saját érdekében illetékes helyen eljárasson.

Mindez nem kicsinylendő költséget ró az iparosra.

Ezért indult meg az iparosok érdekében egy általános segélyakció. A szegényebb, de jeles iparosnak akarta lehetővé tenni ez a mozgalom, hogy megjelenjenek a kiállításon.

Nemrég Lukács Béla kereskedelmi miniszter intézett lelkes fölhívást a hazai főnemességhez, főpapsághoz, a megyékhez és városokhoz, hogy a kiállítás alkalmából rendeljenek szegényebb iparosoknál iparczikkeket; olyanokat, a melyeket nagyobb gondnal, figyelemmel készíthessenek el s megjelenhessenek velünk az ezredéves versenyen.

Hasonló lelkes felhívást intézett a hazai vagyonos középosztályhoz, az „Iparosok kiállítási nagybizottság”, mely feladatának tűzte ki, hogy az iparos érdekeket, hathatós védelmébe vegye az ezredéves orsz. kiállítás keretén belül.

Ez utóbbi bizottság felhívása is szétment országszerte. Tájékoztásul iparossaink számára itt közöljük ez utóbb említett felhívást:

„Ezredéves orsz. kiállításunk sikere érdekében kérjük a nemzet minden számottevő tényezőjének támogatását. E kiállítás nem egyszerű tárlatnak, látványosságnak van tervezve, mert a magyar nemzet ezer éves múltjának képezi beszámoló ez a beszámoló. nem lehetősége az ugynevezett mutatványos

TÁBUZA.

Első találkám.

Irta: Szatanella.

Csak tetszett volna látni, mikor rám nézett, olyan szép, olyan igen szép volt, pedig rá sem tekintettem, hanem figyelmesen vizsgáltam, hogy hány rózsza van a szőnyegben.

Nem néztem rá, de hangját azt hallottam és az is olyan volt, olyan édes mint a legjobb melódia.

És mégsem akartam hallani, mert befogtam mind két fülem, de még a lábammal is toppantottam, úgy parancsoltam:

— Hallgasson!

Csak hogy nem fogadott szót, ellenkezőleg még szebben kért, kért már rég — rég egy találkát.

Hiába mondtam neki, hogy ez nem illik, hogy otthon is jól érezzük magunkat, én himezek, mamus köt és ő olvas nekünk az én kedves költőtől.

De ő nem volt megelégedve, azt mondta, hogy már nagy leány vagyok, nem mehetek majd mindig a mama köténye mellett, úgy érzi magát mint ki sikkasztott és folytonos rendőri felügyelet alatt áll, hogy nekem valamit mondani akar, valami nagyon fontosat. S beszélt, egyre beszélt, megfogta kezemet a csuklónál, egész foglya lettem és úgy mondta határozottan, parancsolva:

— Holnap három órakora a Potófi-szobránál leszek, maga is eljön. Igen, akarom hogy eljőjön!

Ezzel fogta kalapját és elment; feleletet sem várva, még csak alig, hogy köszönt.

Sokáig álltam ugyanazon a helyen, mintha megbénult volna benem minden akaraterő és mikor végre feleszméltem, majdnem sírva a bosszúságtól, ezerszer ismételttem:

— Mégsem megyek, nem, nem megyek!

Milyen éjszakám volt! Máskor, mikor a harinyám levettem, már kezdtem dörzölni szemem és mire a paplant felhuztam az államig, már aludtam is és reggel, késő reggel keltett föl a fényes nap sugar.

A paplant ma is magamra huztam, gyermekkori imámat is elmondtam sokszor, sokszor, de álom nem jött szememre. Száz regénynek horzalmás története jutott eszembe — szinte remegtem és azután eltűnt a kintzett agyból a rómes história mind.

Valami különös zibbasztó érzés fogott el; éreztem esdő pillantását, keze érintését kezemen. Lehunytam szemem és hisz oly édes volt, mikor kért, oly édes Hanem azért mégsem megyek, már csak azért sem! — Milyen parancsolva mondta, „akarom!” Akar? Dicső, de én meg nem akarok és ő holnap várhat, bánom is én, akár másnap háromig. Különbem tudom, el sem mehetek, még ha akarnék sem, beteg leszek, annyi bizonyos. S mikor végre reggel lett és anyuskám jött, mint máskor, kőten csókkal, kényesen mondtam:

— Beteg vagyok, hagyj feküdnöm!

De anyám nem hitt az ő leányának, még jól ki

is nevetett, megfogta a fejem és a fülembe sugota:

— Lusta vagy lelkem az bizony.

Igy aztán fell kellett kelnem, ide, oda járni és valahányszor az órára néztem, mind közelebb jött a rettoget három óra.

Az ebédnél valóságos láz fogott el, nem ettem egy falatot sem és ebéd után kinoztam édes anyám:

— Menjünk sétálni!

Mama épp lefeküdt a pamlagra, elővette az ő kedves francia regényét, mikor előálltam kívánságommal. Bosszus lett:

— Mi jut eszedbe, ebben a hőségben sétálni menni, — mondá — azután migrainem is van.

— Hát én akkor mit tegyek? Ünnepe van, nem dolgozom, — feleltem durezásan.

— Olvass, — szólt anyám türelmetlenül.

— Nincs mit, tessék ideadni a regény első kötetét, mit most tetszik ol —

Anyám ki se hagyott beszélni:

— Hogyne, még mit? hanem tudod mit, menj Bőskéhez!

Felszabadulva lélekzett fel, mikor végre kalap és keztyűsen bucsuztam.

El is indultam barátom lakásuk felé, csak hogy épp tegnap kért fel, hogy vegyek részt egy kirándulásban és én mondtam, ha kettőtig nem jövök, menjenek nélkülem, most pedig már mindjárt három óra. Mindegy, elmegyek, hátha elkéstek.

Nem késtek el, az ajtót zárva találtam és kiverve a kapun, megálltam, tanakodva, mit tegyek most.

Ezek a bolondos divatos ruhák, sehol egy gomb

kiállításoknak melyeknek egész sorozata követte egymást az utolsó évtizedben

Kell, hogy ez alkalommal kulturánknak méltó hely jelöltesse ki Európa művelődéstörténetében, kell, hogy bemutassuk iparunkat, művészetünket, közgazdaságunkat a maga egész teljességében, minden számottevő tényezőjével egyetemben, kell, hogy most megmutassuk Európa nemzetének, hogy az államalkotó magyar nemzet ereiben pezsgő egészséges vér kering.

A nemes versengés megindult országserzete. A vagyonos iparos, a ki áldozatokra képes, ott lesz termelése és munkája javával; de ott lesz a kevésbé tehető, jeles iparos is, mert a nemzeti munkának ő is lelkes tényezője és ámbár áldozatokat kell hoznia, nem maradhat el, mert elmaradásával nem volna teljes, nem volna hűséges a magyar kultúra bemutatott képe.

És e helyen apellálunk a nemes magyar középosztályra, a lelkes közönségre. Járuljon hozzá ő is a nemzeti verseny sikeréhez s hozza meg áldozatát a nagy cél sikere érdekében.

Nem olyan áldozatokról van szó, melyek a társadalmat nem illetik. Kérjük, hogy szükségleteinek fedezésével a kiállítás előtti évben legyen némi figyelemmel a közeli környezetben lakó jelesebb magyar iparosokra, kérjük, hogy rendeljen olyan tárgyakat, a melyeket az illető iparos az alkalomhoz méltó figyelemmel készítsen el és a nemzeti kiállításra felküldvén, vele mű- és kézműiparunk magas színvonalát kidomboríthassa.

Az áldozat valóban oly csekély, hogy minden hazafinak meg kellene azt hoznia. Egy-egy luxus-bútoradarab, egy műipari cikk, minden művelt család szalonjában elkél s kiállítás nélkül is kereslet tárgyát képezi; — annál inkább hiszszük hát most, mikor a legnemesebb ügy támogatásáról van szó, hogy a magyar középosztály sietni fog megrendeléseivel a jeles, de kevésbé tehető iparosság segítségére s megmenti őt attól, hogy ambíciójának tárgyát, munkája javát, esetleg figyelmen kívül hagyja a kiállításokat csak futólag áttekintő közönség.

Főurainkat, főpapságunkat, nagybirtokosainkat bár ne kellene külön felhívunk ez alkalomra.

Nekik adatott meg első sorban, hogy Meczénásai legyenek a magyar iparnak s az ő bőkezű pártfogásuk tehetné lehetővé, hogy iparunkat bemutathassuk azon a magas színvonalon, a melyre a külföld műiparát is emelte a Meczénások támogatása.

Ma még hosszú idő van a kiállításig s ez a kérelem, még korainak tetszhetik sokak előtt. De, hogy megtegyük már most annak különös oka, hogy egyrészt iparosságunkat figyelmeztessük, hogy a nemes magyar társadalomban segítyt fog találni, — másrészt, hogy ideje legyen munkája versenyképességéről jelességéről és jó izléséről meggyőzni azt a társadalmat, melytől támogatást vár.

Szóval az iparosnak lesz ideje keresni a megrendelő tetszését s a megrendelőnek van alkalma kiszemelni azt az iparost, a kit támogatásra méltónak talál!

Mi bizunk a magyar iparban és a magyar társadalomban egyaránt.

Az iparos tehát nincs magára hagyatva. Ha bizalommal fordul a vagyonosabb osztályhoz, bizonyára fog kapni tehetségéhez és ambíciójához méltó megrendelést s azért, mert szegény ember, nem lesz kénytelen elmaradni a versenytől.

A földolog, hogy már előre kinyerje a megrendelő bizalmát jeles, izléses, tartós munkával, melylyel bebizonyítsa, hogy érdemes arra a jók között is megállja a helyét.

Ennek az akciónak kell, hogy jó eredménye legyen.

Ujdonságok.

— **Eljegyzés.** Gróf Csáky Károly húszár főhadnagy Gróf Csáky Albin volt közoktatásügyi miniszter fia eljegyezte Földváry Valéria kisaszonnyt, Földváry Elemér országgyűlési képviselő testvér húgát.

— **Kaszinó estély.** A szarvasi kaszinó a multból oly kedves emléktől estélyeit a télen is megtartja. E hó elsején volt az első. A költők ezen aristocrata concurrenso már-már felül kerokedik, világos tanúsá-

gaként annak, hogy az előkelő társadalom még legbizalmasabb, legesaládiasabb összejöveteleinél is kedvel bizonyos formáságokat, bizonyos ünneplésesebb külsőt, s ez természetesen. A társaságnak fesztelenséget, családias jellegot, s ezekkel együtt járó kedélyeséget nem az kölcsönöz, hogy a résztvevők a toilette dolgában a házi blouse és kötényig korlátoztatnak, szórakozás tekintetében a convintionális kártyajáték, avagy az avült társas játékokra utaltatnak, hanem a hangulat, a társaság elemeinek bizonyos összeratározandósága, megszokott, ismert köre. Kik egymással csak a bálteremben, színházban, utczán találkoznak, a legesaládiasabbnak hirdett összejövetel alkalmával som szívesen mutatják, egymás előtt magukat sem testileg, som szellemileg pongyolában, s nem fognak egymással szemben leküzdhetni bizonyos feszélyt, szertartás szorúségot. E feszély, szertartás szerűség és a hangulatos bizalmas érintkezés köztü út áthidalására szolgálnak ama kisebb nagyobb ceremóniák melyeket a társas élet már rég idők óta megállapított, elfogadott és mai napig fenntart. Egy olyan társadalomban, hol egy kifeszamodott ferde nézet minden lányos házból kizárja a fiatalembert ha csak nem bevallott házassági szándék vezérli, hol ekként a ketnemű ifjúságnak még a leg-hivatottabb felügyelet, a szülők szemé előtt való találkozás is nemtelen megszólás és pletyka tárgya, ott nagyon helyes és a körülményekből folyó dolog. ha lány és ifjú csak káprázatos bál ruhában és frakkban látják egymást. A casino estélyei a mellett, hogy tánczszal s némi ünneplésességekkel kötvék össze, távolról sem nélkülözik a családiaság jellegét s mig meg van axon előnyük, hogy az oda hivatalos társaság igényeinek megfelelő bálak költségeitől mentesek, két kézzel nyujtják mindama szórakozásokat, melyek rendszerint amazokhoz vannak fűzve. Ilyen volt a kaszinó elmult estélye, melynek alaphangulatára kötségtelen befolyást gyakorolt a nagyszabású névnap mulatság, melynek a társaság férfi tagjai Dr. Salacz Oszkár vendéglátó házában voltak részesei. Vidám hangulatban ült vacsoránál a szokotthoz képest kis számú társaság 10 óráig. Majd a mindenhez értő Adány Rozsú zenetanár gyönyörködtette sikerült ködfátyolképeivel, úgy hogy éjfélre járt az idő, mire a kötöke egyik mindenütt kedves muszája osztogatni kezdte ihlet csókjait, melyekből kétségtelenül legtöbb jutott a csokolni valóan kedves vendégnek Pally birónak. Mikor aztán a táncból is elég volt, Papi cigány nótái, Törley poszójje, vidám tere-tere újra asztal köré gyűjtötte a mulatókat, s együtt tartotta a hajnali órákig. Ott voltak: Borsicz Ivánné, Dr. Fuchs Eddéné, Dr. Haviár Gyuláné, Kollár Lajosné, Mészáros Gusztávné, özv. Nyácsik Sománé, Dr. Salacz Oszkárné, Tapolcsányi Imréné, özv. Thury Endróné, Borsicz Mariška, Fuchs Gizolla, Zlinszky Rózika.

— **Miklós napja.** A szarvasi önkéntes tüzoltó egylet esztörtökön délelőtt tisztogot fáradságtalan és buzgó parancsnokuk O I a h Miklós-nál, hogy névnapja

még a keztyűn sem, legalább azoktól tudtam volna kérdezni:

— Menjek-e, avagy ne menjek?

Ott állva visszaemlékeztem, mit valahol hallottam, hogy a férfiak mily kétszintűek. El-elkérlik, könyörögnek egy találgat és azután nem jönnek el, vagy valami bokor mögött lesik, mint keresi őket az a szegény leány. Hiszen, ha ő engem is bolondd tett — akkor — oh, megnézem, csak tudni akarom, ott van-e? Szinte rohantam előre.

Egyszerre megállit egy hang:

— Édes!

Csak egy szó, rövid, kicsiny és mégis végérvégig rezgett lelkemen, megreszketteté testem és egy-egyestlen egy gondolatom, vágyam volt, hogy észre ne vegye a könnyeket, melyek szemembe toltak. A könyv elapadt, de azért széles e világért sem pillantottam volna fel, hanem néztem piczi, barnás lakkezi-póim és bántott, miért nem vettem föl „czugos“ cipőt. E mellett hálás voltam neki, hogy beszélt, ezet és nem kell gondolnom azon: hol merre vagyunk most?

Egyszerre csak kinn voltunk a ligetben. Zum, zum zengett körülünk a méh és reczés szárnyu bogarak hangos raja. Édes danát zengett a kicsiny madár, puha volt a virágszötte ékes szőnyeg lábunknál és tiesta, ragyogó kék volt az ég ott felettünk. Csirip, csirip, csicsorgott egy kis leány és nem tudom, hogyan de hozzásimultam boldogan, boldogan. Szébb volt a virág, mely nyilott mohos fa árnyában, szebben énekelte a madár és a nap, az aranyos nap fényesebben sütött, mint bármikor azelőtt. De virág bübajos pompáját, ragyogó napsugár pazar fényét, szépségét, mind ott találtam az ő két szemében és madárdal csengésénél edesebb volt hangja, az ő hangja.

Repkönyfutotta falazikó előtt állt meg velem.

Odahajolt hozzám és udvariasan szólt:

— Kegyeskedjék előre menni!

Nem mentem!

De ő nevetett, szépen kezennél fogott és úgy mentünk be együtt.

Csinos nőgyaszogletű asztalok, tiszta piros asztalkendővel borítva, egyszerű faszékek és a falon a „Haza bölcső“ okos szemü arcképe volt az egész berendezés.

Eleintén kicsit furcsán éreztem magamat. Hiába, a társaság nem volt valami elite. Hiszen kalap volt mindenik kisaszonnyon, de a keztyű olyformán állt kezükön, mint mikor a Zsuzsi szakácsnő vasárnap felöltözik és mind lepattannak a keztyűről a gombok, mikor felhuzza a glaséet és az egy-két jelenlevő uri ember olyan igazi kakastollas Kossuth kalapot viselt, hogy szinte öröm volt nézni.

De mit törődtem másokkal. Elmerült az egész világ. Nem létezett senki, csak egy — ő — ki itt volt mellettem közel, nagyon közel.

Jégbehűtött friss tejet, illatos sárga vaját, zamatos rozkenyéröt tott elénk a barátságos, csinos csapláros leány. Az egyszerű ételt megfűszerezte az együttlét meghitt bája. Ő megízlelte tejemet, édes-e? Én felkentem kenyérére a vaját és úgy ettünk egymás kezéből a pazar, a dús, az édes lakomából.

Hosszu árnyat vetett az erdő lombos fája, mikor hazafelé mentünk szorosan egymás mellett, de némán, hallgatagon. És midőn este lefeküdtem, elmondva gyermekkori imámat, elalvás előtt ez volt utolsó gondolatom, hogy mennyit rágalmazták az első találkát, mikor az oly kedves, oly igen, igen kedves...

A váróteremben.

Irta: H. F.

Az apát szerfelett elfoglalták a halomra gyűlt irodai teendők, a mama hirtelen heves migrént kapott, s így Melániának egyedül kellett a pályaházhoz kocsizni, hogy kereskedői utjáról hazatérő jegyesét fogadja. Az indóház gyönyörű üvegfedelű helyiségében egy darabig fel és alá sétált, midőn véletlenül két egymással beszélgető aranyaspkás hivatalnoktól hallotta, hogy a Brüsselből jövő vonat egy teljes félóra késéssel fog a központba érkezni.

Egy cseppet sem dobbant meg a szíve. Teljesen nyugodtan ment egy I. osztályu váróterembe és leült egy piros bársony helyre. Egykedvűen vettém dolgot. Nem bánta, hogy a vonat, késik vagy nem. A szép leány közelébe két fiatal ember ült. Az egyik vidékről való lehetett, mert ugyancsak visszafajított lélekzettel hallgatta társának leírását a központi pályaudvar berendezéséről. Páris szépségeiről, a tömérdek nevezetességeiről. Csak néha szakította félbe az érdekes leírát és elragadtatásának adott kifejezést.

Nagyszerű és igazán csodálatraméltó, hogy az emberiség mily roham lépésekkel halad előre! A tudomány, a művészet, a technika és a civilizáció óriási vívmányokat mutathat fel! Melánia nem hallgatta a beszélőket. Gondolataiba merült. Édesen álmodott a ragyogó és gyorsan el és feltűnő mult képeiről.

Gazdag embernek gyermeke volt. E négy szóban fektűt eltemetve ifjúsága. Egy kis időt kivéve, minden napja egyhanguan telt el. Apja gazdagságára büszke kereskedő, anyja pedig finnevelt szépség volt. Apját az iroda, anyját a bálók és különféle mulatságok vonták el köréből. A nevelőnök, tanítónők, cselécektől

alkalmából öt üdvözölje, a tüzoltók gróf Bolza Géza népszerű főparancsnokuk vezetése mellett díszruhában jelentek meg Oláh Miklós lakásán, kit a tüzoltóság nevében Danics Béla városi főjegyző és a tüzoltó egyesület elnöke meleg szavakban üdvözölt, kiemelve a parancsnoknak a szarvasi önkéntes tüzoltó egyesület körül szerzett érdemeit. Oláh Miklós mélyen meghatva válaszolt, megköszönve az iránta tanúsított figyelmet és megtiszteltetést.

— **A dalkar estélye.** Dalkarunk a jelenben nagyobb buzgóságot s szorgalmat fejt ki a tanulásban. Hetenkint négy órában az egyes szólamok, pénteki napon pedig az összenéklés gyakoroltatik. Ezen nagyobb fokú iparkodás abban lel magyarázatát, hogy a dalkar január 12-én nagyobb szerű életjelt készült adni magáról, a mennyiben táncmulatsággal egybekötött dalestélyt tart még pedig az új, díszes tornacsarnokban. Az estély érdekességét nagyban emeli a finom „olasz saláta,” melylyel a dalkar a t. közönségnek fog kedveskedni vacsora alatt. Jó kiszolgálásról gondoskodva van. — Merjük hinni, hogy ez estélyről ki-ki egy jó kedélyes mulatság emlékkét fogja magával vinni. A tiszta jövedelem egy része a tornaszásban magukat kitüntető tanulók jutalmazására fordítatik; többét a mulatók jótékonyaságát is gyakorolnak.

— **Felsült panaszos.** A napokban a szarvasi járásbíró előtt egy furcsa kimoneteli bűnper tárgyalatott le. A múlt hónapokban történt, hogy egy szarvasi gazda ember egy fél fortály földjét eladta egy másik gazdának, s az adásvételi szerződés megírása végett egy szarvasi ügyvédhez mentek, ki a szerződést megírta azt a felek aláírták s az ügylet meglőn kötvé. Vevő a vételárról váltót adott és még 22 frt készpénzt. Megbánta azonban eladó nemsokára az eladást és miután a 22 frtot foglalónak gondolta vissza vitte azt megduplázva az ügyvédnek s az ügyletet megakarván sommisíteni. Az ügyvéd miután továbbra nem érezte magát illetékesnek az ügyben eljárni, sem arra, hogy a pénzt folvogyo, azt visszautasította, de minthogy vevő többszöri ügyelmeztetés után is az ügyvéd asztalán hagyta a 42 frtot. azt az ablakon az utcára kilökte. Hrcsjár János ki különben az egész diskursust hallotta, az utcára ment a 42 frtot felvette, s azzal neki indult mulatni, bejárva Szarvas előkelő lebujaits s azok egyikében Kohut János komájával találkozáván mulatot egész rogyásig. Másnap kijózanodván megszokta a mulatság kiadásait s kacozanhammerje azt sugta neki, hogy Kohut bizonyára ellopta a pénzt. Nem is rest, bepanaszolja Kohutot a bíróságnak. A bíróság megvizsgálván a dolgot, reájött Hrcsjár pénzszerzési módjára és arra, hogy Kohut nem lopta Hrcsjárától a 20 frt hanem az adta neki azt kölcsön. Így állván a dolgot sorja Kohut Jánost felmentette s a panaszos Hrcsjár Jánost lopásnak minősítvén cselekedetét, nyolcs napi fogházra ítélte.

körül rajongott teremtés minden kívánságát teljesítették de a mi az életben logbecsesebb: szeretetet egyik sem adhatott neki.

Mikor felnött, nagy leány lett, őt is bátról-bátra; színházba, fűrdőhelyekre és társaságokba vitték, de sehol sem találta azt, a mi után a szive vágyott. Az egyik nap elvitt a másik nap teljesen feledteté. Semmi sem ragadta meg tartosan ifju lelkét. Már a leány szivebredő korszakát is elérte a tizenhétéves tavaszba lépett, midőn megismerkedett Gusztávval. És ime különös véletlen, mikor róla gondolkozott — közvetlen közelében hangját hallotta. Mint egy villamos ütéstől találva gyorsan felpillantott. Ő állt előtte.

— Bocsáson meg kedves kisasszony, hogy megszólítani bátorodom.

— Kérem uram, viszonzta a leány, ki hirtelen zavarában még e sommitmondó szavakat is alig volt képes kimondani.

A fiatal ember, ki a leányt megszólította, a szenvedésektől halvány arcsonal birt, de két nagy szeméből a láng és értelem sugárzott elő. De a leány villogó barna szemei előtt kénytelen volt szeméit lesútni.

— Engedje meg, hogy melléje üljek, szót az ifju lány és lassú hangon.

— Tessék, felelte a leány, — isszadó arczát csipkékendővel megtörölve.

— Utolsó levele óta kellett volna megszólítanom, mondta az ifju, és hangja észrevehetőleg rossketett, Most a véletlen összehozott bennünket, utoljára ez életben. És mossze idegenbe utasom, nem fogok többé Páriába jönni.

A leány gyöngéden megrántotta vállait, mintha azt akarta volna mondani, hogy nem bánja.

(Vége köv.)

— **Mikulás.** Kedves meglepetésben részesültek a Kicskák Borta ovónő vezetése alatt álló I. ker. ovoda növendékei. Megjelent nekik a Mikulás a gyermekeknek ez a sejtelmes, szepege felt, s mégis óhajta várt népszerű alakja. Egy valóságos Mikulás földig érő szakállal, hatalmas téli főveggel és bundával, fenséges túlvilági hanggal és Bakay Sándorné úrnő sziveségéből almával, dióval bőven telt tarisznyával. — Elképzeltető a kicsinyek szent megilletődése, tiszteletteljes respektusa, s boldog öröme az almát, diót osztogató „öreg bácsi” láttára. Milyen feledhetlen jelenete, s egész életre szóló emléke lesz ez az apró emberkének, s milyen hálával fognak ezek az „ovónőre” emlékezni! A kicsinyek örömeiben a szülők is nagy számmal vettek részt, szinte csendes irigységgel nézve, hogy milyen jó dolga van az embernek még akkor, mikor még egy-két alma, dió is elég a boldogsághoz!

— **Az új vendéglő építkezési bizottsága** f. hó 6-án délután értekezletet tartott. Az értekezlet tárgyát több építésznek azon kívánságát köpezte, hogy a terv beadásának határidejét decz. 15-éről halaszák el. A bizottság azonban ezen kérelmet elutasította, s megmaradt a kitűzött határidő mellett.

— **Karácsonyi szünidő.** A helybeli főgymnasiumban a karácsonyi szünidő december 23-tól január 6-ig bezárólag tart.

— **Halálhír.** Vettük a következő gyászjelentést: Paál Paulin és férje Dérczy Ferenoz és gyermekeik, Paál Mihály és neje Kiss Ida és gyermekeik, Paál Viktor és neje Dobosy Mária és gyermekeik. Paál Jozefin és férje Kuczay János és gyermekeik, Paál Anna és férje Baly László és gyermekeik úgy a nagyszámu rokonság fájdalomtól megtört szívvvel jelentik a jó testvér, sógor, és rokonnak Nagyalásosnyai Paál Ferenoz Oroszába község jegyzőjének élete 48-ik évében a folyó évi november hó 28-án este 5 órákor hirtelen történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemsi folyó év november 30-án délután 3 órákor fogtak az orosházi római kath. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise áldozat folyó év december 1-én, reggel 8 órákor fog a helybeli róm. kath. templomban az ég Urának bemutatni. Oroszában, 1894. november 28. Áldás és béke lengjen felett!

— **Rónai Kovács Laura** előnyösen ismert magyar recitatornő ma este 7 órákor tartja előadását a Bárány szálloda nagytermében. Kovács Laura műsora igen érdekes és változatos, a sajtó pedig mindenütt ahol csak meg fordul a legnagyobb elismeréssel irmitvészetéről a kitűnő recitatornőt ajánljuk a szarvasi nagyközönség figyelmébe.

— **Hangverseny.** A társ. polgári leányiskola tantestülete hosszú évek szokásához híven e tanévben is szándékozik hangversenyt rendezni. A hangverseny idejéről a jövő farsangot választotta, s rendezésével Adami Rezső vezetése mellett Lukes Ilon, Mihálf Melán és Valentinyi Jenő tantestületi tagokat bízta meg. Hisszük, hogy e hangverseny nem marad a többi mögött.

— **Vadászat.** Folyó hó 5-én sikerült vadászatot tartottak a szarvasi gazdák Kis-Szénáson; rendezés tisztét Dósa Andor gáttársulati szakaszigazgató vállalta magára. — A kedélyes reggelivel kezdődő vadászaton 24 vadász 107 nyulat lött: — A napi fáradsámat vidám vacsorán pihenték ki a jókedvű vadászok.

— **Mai számunkhoz** a „Párisi Divat” című divat lap előfizetési felhívása van csatolva, melyre felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Tanítási idő.** Főgymnasiumunkban a karácsonyi szünidő némi változás állott be a tanítási időben, amennyiben a homályos időre való tekintettel a délutáni tanítás nem két órákor, hanem fél órával előbb veszi kezdetét.

— **Debreceni.** A főgymn. protestáns ifjusága f. hó 11-én járul az előkészítő deprecálás után az új asztalához.

— **Roráték.** A helybeli katolikus templomban f. hó 3-án vette kezdetét a reggeli miseáldozat, melyen a kora reggeli időben nagy számmal vesz részt az ájtatos közönség.

— **Szavaltati előadás.** R. Kovács Laura jónévű recitatornő a múlt hét folyamán városunkba érkezvén, tegnap a főgymnasium disztermében a tanuló ifjuságnak és a polg. leányiskola növendékeinek tanulságos szavaltati előadást tartott. Az ifjuság lelkesen tapsolta a sikerült előadást.

A Szalay-Barótféle „Magyar nemzet történetéből” most jelent meg a harmadik füzete, mely a germánok, az avarok és a frank-szlávok Magyarországon való uralmának tárgyalása után áttér a magyarok és történetére, különösen pedig a magyar nemzet eredetének és ősi hazájának ismertetésére. A szöveg

most is kiválik amaz egyszerű és világos stílusával, mely menten minden tudományos sallangtól, formázástól, csillagos jegyzettől stb. tisztán a művelt nagy közönséget és nem a történettudósok szűk körét tartja szem előtt. A füzete illusztrativ dísz pedig ezuttal is oly gazdag, hogy e részben még magyar vállalat nem multa felül. A füzeten foglalt képek közül kiemeljük az osztrák férfiak és osztrák nők két csoportképét, melyek a néhai Pápai Károly 1888—9-diki tanulmányutja alkalmával eszközölt eredeti főlvetel nyomán készültek és melyek még sehol reprodukálva nem voltak. Nagyon érdekesek az ugor néptípusok rajzai is, valamint a magyarok és hazájáról való tájképek. A szövegbe nyomtatott képeken kívül a kiadásig még két külön melléklet is nyujt: az egyik a Traján-oszlop domborművének két részlete látható: „Traján serogóval átkel a Dunán” és „Harcz rómaiak és dákok között.” A másik egy rendkívül sikerült, szingazdag ábrázolata Szent István koronájának, talán a legjobb chromolitograficus munka, mely eddigaló magyar műhelyből kikertült. Maga e külön mű-melléklet bolti ára is háromszor akkora, mint az egész füzete, mely 30 kr.-ért kapható minden könyvkereskedésben. A mű előfizetési ára:

¼ évre 6 füzete 1 frt 80 ¼ évre 12 füzete 3 frt. 60 1 évre 24 füzete 7 frt 20 kr.

Verne Gyula összes munkái jelennek meg olcsóbb és egyedül jogosított képes kiadásban a Franklin-Társulatnál. A vállalat három hetenkint megjelenő 20 kros füzetekben indul meg. Verne régi ismerőse már a magyar közönségnek, különösen az ifjuságnak. Jól mondja a kiadó ajánlatában: „Nem szorul dicséretre Verne Gyula az ifjuság előtt. Nem egy munkája kedves ismerőse neki. Elragadtatással barangol a Verne mesélte kalandok világában s rajong e nagy festő káprázatos leírásaiért. Feszült érdeklődéssel követi őt fel a csillagok titokzatos világába, le a tenger néma mélyéig, hogy bámulója legyen a természet csodáinak, vele megy az északi és déli sark jégvidékei tájára és Brazília ezer- és ezer éves rejtőleg őserdőibe; körülvetve a földet, lehetőleg annak központja felé és bekalandozza a felhők világát; az afrikai sivatagok kioltensége, a tropikus vidékek bujasága, mint egy óriás panoráma vonulnak el szemünk előtt ezer meg ezer képpel, föld felett és víz alatt. S a természet nagyságát tarkítja a bámulatos kalandok számtalansága, az emberi ész legtükrözősebb, legcsodálatosabb találmányainak sokasága. S a merre megyünk vele, a hová követjük őt, lépten-nyomon a mulatság mellett ott a tanulás. A fizika törvényei, a földrajz, a természettudományok, a technika eredményei, a történelem tanulságai, mind-mind mulatva lesznek a mieink. Nincs író, ki méltó versenytársa lehetne ebben Verne Gyulának.” — Az első füzete zines borítékban már megjelent s minden hazai könyvkereskedésben kapható, de megrendelhető a Franklin Társulatnál Budapesten is.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

SZIKES ANTAL.

633 vh. szám 1894.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szarvasi kir. járásbíró 1894. évi 3818 P. számú végzése következtében dr. Reismann Adolf ügyvéd által képviselt Huszler Lipót javára Sápiski Mihály ellen 1843 frt 30 kr. s jár. erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 2189 frtra becsült tárgyak a 12. és 14. sz. a. összeirt és 650 frtra becsült öt ökör és négy borju kivételével, vagyis 1539 frtra becsült sertések, lovak, bárányok, ökrök, különféle gazdasági eszközök, felszerelvények és takarmányból álló ingóságok a felülfoglaltató kivételése erejéig is nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szarvasi kir. bíróságnak 4165/1894. P. számú végzése folytán 1059 frt 30 kr. hátralékos tőkekövetelés, az eredeti tőke után 1894. évi aug. hó 15-ik napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 76 frt 90 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig a décsi pusztán IX./39. sz. tanján leendő eszközlesére 1894. évi december hó 12-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adadni.

Kelt Szarvason 1894. évi nov. hó 26-ik napján.

HOLCSY ARNOLD, kir. bírósági végrehajtó.

Jó gyermekek örvendjetei

Karácsonyi hirdetés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint a
karácsonyi és ujévi ajándékul
alkalmas különféle tárgyak és gyermekjátékok megérkeztek

s azokból raktáron a következők vannak :

Dobozjátékok.

Konyhaedény, puha és kemény fából. Lovasság és gyalogság, városok, házak és faluk, gazdaság, legelő, csibe udvar fa- és nádbutorok.

L o v a k.

Fényes kerek falorak, fa- és masche hinta-lovak, nyereg és szerszámmal elátva.

Á l l a t o k.

Különféle fényezett faállatok kerékkel és a nélkül. Bárányok gyapjúval átvonva, hanggal és a nélkül. — Szőr- és állatok, sipító hanggal — Huzható és doboló nyulak.

B a b á k.

Tapsoló és bohóc alakok különféle formában és öltözetben. — Gyermekórák lánczczal v. a. nélkül.

Közönséges és hajlítható fababák. Fürdő-babák fényezett porcellánból. Patent ivorin biscuit-babák, festett, természetes, sima, és göndör hajjal, ugyanaz, díszesen öltöztetve, alvó szemekkel. Különféle viasz és masche, valamint egész finom kőbabák hajlítható kéz és lábakkal.

Finom öltözött babák népviseletű atlasz selyem ruhákban. — Építő játékok kemény és puha fából. Richter A.-féle képző játék, papir- és

fadobozban különféle építési mintákkal és utasítással.

Koczkaképek, kirakó vagy türelemjáték.

Társas és önfoglalkoztató játékok.

Mulatságos egyszeregy, Lóverseny, Lóvasut, Lottó, Tombola, Harang és kalapács. Kivaró kepek. minta és betűrajzolás, varó és himzőiskola Circus. Regatta, Macska és Egér, Karácsonyfa, felfedezés Amerikában Vadász játék, új háborúsdi. stb.

Katonai és hangszerjátékok.

Bádóg kardok szíjjal és pengével. — Aczél kardok dérek szíjjal.

Fapuskák bádógsővel. Puskák lökőpakkkal.

Pisztolyok és tölténytáskák.

Fényezett fa és bádóg dobok. — Hegedűk tokban vagy a nélkül

Uj hangszerok.

Czitera kisebb nagyobb. Zongora üveg billentyűvel — Aczél verő (Metalophon)

Szajhermonika.

Közönséges bádóg és réz trombita. Díszes trombita és szarukürtök Zenélő babák igen díszesek.

Bádógjátékok.

Különféle érczsörgő viola gyökérrel. Zenélő bádóg vasút és omnibusz.

Hintók lóval. — Takaréktűzhelyek kisebb nagyobb. — Utcza-öntöző kocsik hordóval, Bádóg és czin konyhaedények.

Bababútorok.

Fényezett ágyak kemény és puha fából. Hálóval és menyezettel ellátott vaságyak. Ruha és edényes szekrények. Mosdó asztalka vasból, edényekkel Szoba berendezés teljes garnitúr.

Házi felszerelések

Olom és réz mozsarak, olom és réz vasalók, sodró és nyújtó fa. nyújtó deszka, mángorló, mosó teknő, porcellán és üveg edények, evő és kávékészletek porcellánból, sörös készletek, bor és liquer készletek, mosdó igendiszkes szekrénykészletek

Képes könyvek magyar szöveggel

K o c s i k.

Fehér és vörös létrás kocsik közönséges festett hintók, sörhordó szekér lóval, egy fogatú lengyei és homokhordó talyigák, kisebb-nagyobb különféle kocsik. Baba kocsik igen csinos kivitelben. Lovashám játék fiuknak, ostor, különféle karika dobó játék,

Karácsonyfa-díszítések.

Színes üveg golyók, különféle igen szép czukor alakok, arany és ezüst szálak, különféle színes gyertyatartók és viaszgyertyák.

A fenti valamint a még itt fel nem sorolt igen sokféle gumi, bádóg, fa maché, s egyéb játékok, a legolcsóbb árakon lesznek kiszolgálva.

Szíves megrendeléseket gyorsan és pontosan teljesít.

Tisztelettel :

NYÁCSIK SOMAUTÓDA.

Megérkezett a Jézuska?

SZIKES ANTAL könyvnyomdája

S Z A R V A S O N.

ELVÁLLAL MINDEN A K Ö N Y V N Y O M D Á S Z A T K Ö R É B E V Á G Ó M U N K Á K A T, Ú G Y M I N T

DISZES SZÁMLÁK, JEGYZÉKEK ÉS TUDÓSÍTÓ LEVELEK,

ELJEGYZÉSI ÉS ESKETÉSI KÁRTYÁK IZLÉSES MEGHIVÓK ÉS TÁNCZRENDEK SZÍNES NYOMÁS AGY ARANYOZÁSSAL

ÉTLAPOK, VÁROSI ÉS KÖZSÉGIHIVATALOS NYOMTATVÁNYOK,

JEGYZÉKEK CZIM- ASZTALI- és NÉVJEGYEK GYÁSZLAPOK KIMUTATÁSOK IDŐSZAKI IRATOK stb.